

Това съм аз,
ЛУСИ!

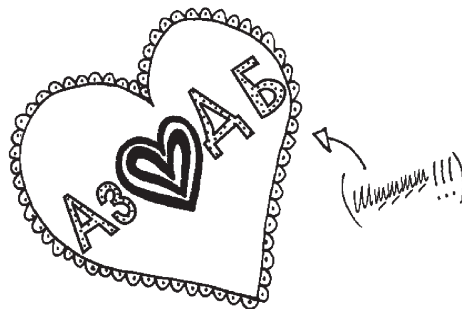

МОДНА ФАНТАЗИЯ

Кели
Маккейн

Издателство „Фюм“

Totally Lucy
Fantasy Fashion

First published in the UK in 2005 by Usborne Publishing Ltd.,
Usborne House, 83-85 Saffron Hill, London EC1N 8RT, England. www.usborne.com

Text copyright © Kelly McKain, 2005.
Illustration copyright © Usborne Publishing Ltd., 2005.

The right of Kelly McKain to be identified as the author of this work has been asserted
by her in accordance with the Copyright, Designs and Patents Act, 1988.

Illustrations by Vici Leyhane.
Photography: Girl, left, page 32 © Heidi Yount/fStop/Getty Images.
Girl, right, page 32 © Peter M. Fisher/CORBIS. Girl, page 33 © Edward Holub/CORBIS.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored
in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical,
photocopying, recording or otherwise without the prior permission of the publisher.

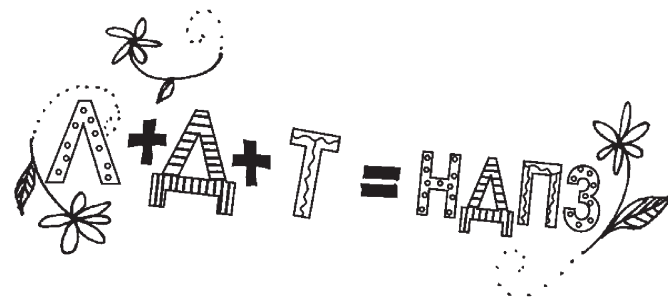
This is a work of fiction. The characters, incidents, and dialogues are
products of the author's imagination and are not to be construed as real.
Any resemblance to actual events or persons, living or dead, is entirely coincidental.

A CIP catalogue record for this book is available from the British Library.

Това съм аз, Луси!
Модна фантазия
© Издателство „Флум“, 2020
Текст Кели Маккейн
Превод Жечка Караславова
Редактори Албена Раленкова
Илияна Владимирова

ISBN 978-954-625-553-2
www.fiut.bg

АБСОЛЮТНО ТАЕН ДНЕВНИК НА ЛУСИ ДЖЕСИКА ХАРТЛИ

СА много забавен и голям
е ~~приказка~~ ~~с мотаници~~

Леле, ама наистина
е станало 22 януари

Вече

Привет, момичета! Аз, Луси Джесика Хартли, пак съм тук! Не съм писала отгавна, защото през цялото време се мотая с моите НДПЗ Джулс и Тулга (МД, НДПЗ означава „най-добра приятелка завинаги“, а МД – „между другото“). Както и да е, времето ми мина ей-така – „куф!“, а и страниците на стария дневник свършиха, а не исках да започвам нов, преди да се е случило нещо напълно **невероятно**, за което да ви разкажа. Но сега вече трябва да започна, тъй като най-невероятното, най-удивителното, най-страхотното нещо на света се случи!

Лежах си на леглото, хрупах си чипс и си разглеждах новия брой на „Хей, момичета!“ , дето го пъхат под вратата ни всяка събота, и прочетох ето това:

Хей,
момичета!

Създайте
невероятен,
фантастичен моден
тоалет!

Развихрете фантазията си и създайте един наистина фантастичен модел,
който ще накара модния свят да завъздиша от завист!

Нашата щастлива победителка ще бъде поканена в Лондон, за да прекара
един следобед в ателието на топдизайнерката **Стела Бойд**,
откъдето ще си тръгне с куп идеи за бъдещата си кариера,
както и с 2 билета за дефилето на Стела, което е част
от световноизвестната Лондонска седмица на модата!

Започвайте да мислите,
да скицирате и да шияте
СЕГА!

Хей, момичета,
на работа!

Краен срок за участие
3 февруари

Стела Бойд, облечена в един
от своите модели.

И това ако не е най-невероятното нещо!
Най-накрая и на моята улица изгря слънце.
Искам да кажа, като в онази поговорка, де-
то казва, че ми е проработил късметът, а
не че нещо става на улицата. А то какво ли
може да стане на нашата улица с тези мал-
ки, залепени една за друга къщи, където
през стената чуваш как съседът Бърт
кашля „Кх, кх, кх“. (Така правят големи-
те, като им заседне бонбонче на гърлото,
МД.)

Във всеки случай този конкурс е тъкмо за
мен, понеже голямата ми мечта е да стана
истинска модна дизайнерка (малко хора го
знаят, затова шшшш!). Ако спечеля, наг-
радата ще ми отвори пътя към славата и
богатството (това е метафора, изобщо не
си мисля, че някой ще строи истински път
за мен)! А сега си представете, че са мина-
ли 10 години и вече съм *процуха* дизайнерка.
Както си седите в чакалнята на зъболека-
ря или чакате фризьорката да подстриже
закръглената госпожа преди вас, разлист-
вате някое списание и прочитате това:

Пътят на Луси Джесика Хартли към славата и богатството

Как тази невероятна
жена стигна до върха
на модния свят?

Луси Джесика Хартли
не е била през целия си
живот звезда, заобико-
лена от блясък и
разваща се на предана-
та любов на своя прия-
тел, прогута актър,
известен като момчето
с кучето. Луси е само
на 12 години, когато
тя, брат ѝ Алекс (на 8
години) и майка ѝ Сю
(възрастта не се посоч-
ва) са **ЖЕСТОКО**
ИЗОСТАВЕНИ
от баща ѝ. Но Луси
проявява изключителна
твърдост и смело се

Луси почива в
красивата си къща.

изправя пред лицето на
тази неприятна случка. ← *трагедия*

Моя я прави още по-
силна (също като в
онези песни за силните
момичета).

Днес Луси и баща ѝ
се разбират добре.
Мой е прогута
рокзвезда и Луси шие
костюмите за клипо-
вете му. Когато ди-
зайнерката не е заета
с тоалетите на актри-
си като Джулия
Робъртс (или която ще

е на върха след 10 го-
дини), тя се разва на
компанията на своите
НФПЗ - Жулиета
Гарсия Перес Бенедик-
ционаторио, световно-
известна непукистка, и
холандската сладурана
Милда Ван дер
Цван, прогута със
своята благотворител-
на дейност.

За своя успех Луси
споделя следното:

- Хората мислят,
че да си моден дизайнер
е много лесно. Но жи-
вотът на дизайнера
не е само партия и
похаиване на халчици
със скариди. Дори не е
толкова важно дали
имаш приказно големи-
знаете-какво (въпреки
че аз ги имам вече, а не
както, когато бях
тийнейджърка и
завиждах на бюста на
гаджето на ХХ,

защото си мислех,
че той не ме харесва,
защото аз нямам
големи-знаете-какво).
Да си дизайнер озна-
чава тежък труд,
но си заслужава, тъй
като осъществих меч-
тата си и...

В този момент Лу-
си поглежда дискретно
часовника си и остава
коктейла на масата
(нали ги знаете, онези
питиета, дето имат
черешка на клетка и ед-
но малко гадърге).

- Господи! - казва
тя притеснено. - Из-
винявайте, но трябва
да вървя, защото за-
минавам на почивка в
Барбадос с моя любим.

Луси се отправя към
океаните в слънце
плажове, а ние остава-
ме в Лондон, в очаква-
не на нейната нова ко-
лекция...

Е, това съм аз. В бъдеще, разбира се. Добре де, може би без големите-знаете-какво (освен ако не стане чудо!), но с частта за модната гизайнерка и за момчето с кучето – със сигурност. О, я чакайте! Сигурно се чудите кое е това момче? Просто забравих да ви кажа. За всеки случай ще го кодирам, да не би някое момче да го прочете (егва ли някой ще го чете, но все пак...):

.додол лнйллм лмрком з омзгмж з омзгмом

Видях го да разхожда кучето си в парка на края на нашата улица (в буквалния смисъл на улица, а не като в поговорката). По щастлива случайност той е от моята кръвна група – модно изтупан и изглежда жестоко. Струва ми се, че сме на едни години, но не ходи в моето училище, иначе досега да съм го забелязала. Сигурно учи в „Кинг Алфред“. Всички готини момчета учат там, а онези, дето за нищо не стават, са в моя клас в гимназия „Гамбридж“.

Ако не сте чели първия ми дневник, в който разказах за момчетата от моя клас, искам да ви кажа, че всички са от Царството на смотаняците (с изключение може би на Бен Джоунс, Бил Крипс и Джейми Казънс). Най-гадният обаче е Саймън Дриском, когото обикновено наричам Принца на смотаняците. Той и тълпите му приятели, които навсякъде се мъкнат с него, най-вече в компютърния клуб, понякога се навъртат и около мен и все ми напомнят онзи УНИЗИТЕЛЕН ИНЦИДЕНТ от училищната дискотека през миналия ноември.

Тogaва Саймън Дриском се опита да ме целуне и като се развиках, че единственият човек, с когото бих се целувала, е ХХ (това е Хуан-Хосе Гарсия Перес Бенедикционаторио – суперразкошният по-голям брат на Джулс), ВСИЧКИ чуха! Слава богу, вече съм излекувана от моето увлечение по ХХ, който все още ходи със Сузана, с големите-знаете-какво (търпеливо чакам моите да пораснат, но ако трябва да сме честни, те хич не бързат).

Я чакай, това защо го разказвам? А, да, наричам моята *вобюл анйат* момчето с кучето, защото не му знам името... Все още. **ХА-ХА-ХААААА!**

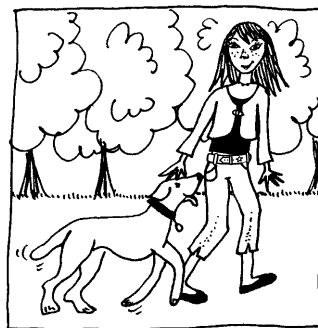
↖ Злодейски смях

Смея се така, защото имам свръхсекретен план как да се запозная с момчето с кучето. Искам да си поговорим, да науча как се казва и разни такива неща, но най-много искам да ми стане гадже и да ме целуне, така че да получа истинска първа целувка, а не някакъв УНИЗИТЕЛЕН ИНЦИДЕНТ, който прилича повече на вендуза на лицето ми.

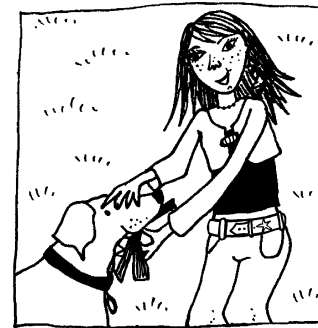
Ето това е:

☆ План „Куче“ – да, да! ☆

1. Вземам куче назаем.
2. Издокарвам се и извеждам кучето на разходка в парка.
3. Взетото назаем куче и аз се навъртаме около момчето с кучето и правим едни такива кучешко-човешки неща.

↖ Кучето послушно върви до мен.

↖ Кучето носи пръчка.

↖ Аз и кучето тичаме по тревата, наслаждавайки се на живота, както в рекламите на шампоани и сапуни.

4. Ето какво ще се случи тогава:

О, това момиче е адски модерно и лудо по кучетата, също както мен. Виж само как се радва на живота, също както в рекламите за шампоани и сапуни. Сетих се, ще я покана да излезем и ще я целуна, но не така, както те ли на лицето ѝ е сложена вендуза.

5. А накрая:

Това е! 5 лесни стъпки от кучето до момчето.

Стискайте палци да ми гадат Омбрито, кучето на Джулс. Семейство Гарсия Перес Бенедикционаторио заминава за Испания на гости на своите роднини Кристобал и Карлита и на още около 49 братовчеди със сложни испански имена, които могат да ти изкълчат езика. По този случай Джулс я ос-

вобождават от училище – тоooooooooоолкова е несправедливо!

(МД, също тоooooooooоолкова несправедливо е, че от 80 дни Джулс е на 13, а аз трябва да чакам още 21 дни, докато ги навърша. Дори рожденият ден на Милда е преди моя!!! Като станем на 84 години и седим на люлеещи се столове, ще ми е приятно, че съм най-младата, но не и сега!!!)

Смятам да поканя Тилда и Джулс да представят моя тоалет на конкурса „Модна фантазия“ като истински манекенки и между другото ще предложи на Джулс да се грижа за Омбрито. Мама вече се съгласи. В началото не искаше, но после, като ѝ припомних, че винаги съм искала да имам куче, още откакто пяхнах обувките на Барби в панталоните на татко (по-късно ще ви обясня!), тя склони. Хе, хе! По този начин ще спечеля момчето с кучето за гадже, а ще бъда и истинска приятелка на Джулс. Прекрасно, нали? Трябва да се обадя на момичетата – *члсссс!*

